

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/18-21

T.C.
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2005/10927
Karar No: 2005/14177
Tarihi: 21.04.2005

- **İŞÇİNİN İŞ SÖZLEŞMESİNİ SÖZLÜ OLARAK İSTİFAYLA SONA ERDİRMESİ**
- **BU DURUMU BELGELEYEN TUTANAĞIN GEÇERLİ OLMAMASI**
- **GEÇERSİZ FESİH**

ÖZETİ: Dosya içerisinde 30.9.2004 tarihli davacının hizmet akdini “sözlü” olarak feshettiğine dair bir tutanak ve aynı tarihli işletmenin ve işyerinin gereklerinden doğan nedeni bildiren bir fesih yazısı bulunmaktadır.

Davalının dayanağı olan ve personel müdür yardımcısı ile personel şefi tarafından düzenlenmiş “sözlü istifa” hakkındaki tutanağın istifa dilekçesi olarak kabulü söz konusu olamaz. Ayrıca davalı, ücretin indirilmesi hakkındaki kararın geri alındığını da kabul etmiştir. Bu olgularla dosyadaki bilgi ve belgeler birlikte değerlendirildiğinde davanın kabulü gerekirken reddi hatalı olup...

DAVA: Davacı, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, davayı reddetmiştir.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı işçi, davalı tarafından, İş Kanunu’nun 17. maddesi gereğince ve şirketin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntı ve tasarruf tedbirleri sebebiyle feshedildiğinin bildirildiğini, gerçekte ise, davalı işverenin Ortaklar Kurulu’na ücretlerin 1.10.2004 tarihinden itibaren %25 indirilmesine ve buna göre yeni hizmet sözleşmesi hazırlanarak işçilere imzalatılmasına karar verildiğini, kendisinin indirimi kabul etmediği ve bu şekilde hazırlanan sözleşmeyi imzalamadığı için işten çıkarıldığını ileri sürerek feshin geçersizliği ile işe iadesine

ve buna bağlı tazminat ile boшта geçen süre ücretinin hüküm altına alınması isteğinde bulunmuştur.

Davalı işveren, davacının kendi istek ve iradesiyle hizmet sözleşmesini “sözlü” olarak istifa etmek suretiyle sona erdirdiğini, bu nedenle işe iade hükümlerinden yararlanamayacağını, iddialarının asılsız olduğunu belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkeme, davacının istifa dilekçesinin bulunduğunu ve talebi doğrultusunda tazminatları da ödenmek suretiyle hizmet sözleşmesinin 4857 sayılı Kanununun 17. maddesi çerçevesinde sona erdirildiğini belirterek davanın reddine karar verilmiştir.

Hüküm davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dosya içerisinde 30.9.2004 tarihli davacının hizmet akdini “sözlü” olarak feshettiğine dair bir tutanak ve aynı tarihli işletmenin ve işyerinin gereklerinden doğan nedeni bildiren bir fesih yazısı bulunmaktadır.

Davalının dayanağı olan ve personel müdür yardımcısı ile personel şefi tarafından düzenlenmiş “sözlü istifa” hakkındaki tutanağın istifa dilekçesi olarak kabulü söz konusu olamaz. Ayrıca davalı, ücretin indirilmesi hakkındaki kararın geri alındığını da kabul etmiştir. Bu olgularla dosyadaki bilgi ve belgeler birlikte değerlendirildiğinde davanın kabulü gerekirken reddi hatalı olup, 4857 Sayılı Kanunun 20/3. maddesi gereğince aşağıdaki gibi hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle,

1- Ankara 9. İş Mahkemesi’nin 8.3.2005 Tarih, 2004/330 E.-2005/53 K.Sayılı kararının bozularak ortadan kaldırılmasına,

2- Davalı işverence yapılan feshin geçersizliğine ve davacının işe iadesine,

3- Davacının yasal süre içinde başvurusuna rağmen işverence süresi içinde işe başlatılmaması halinde ödenmesi gereken tazminat miktarının davacının kıdemi, fesih nedeni dikkate alınarak takdiren davacının 4 aylık ücret tutarı olarak belirlenmesine,

4- Davacının işe iade için süresi içinde işverene başvurması halinde kararın kesinleşmesine kadar en çok 4 aylık ücret ve diğer haklarının davalıdan alınarak davacıya ödenmesi gerektiğinin tespitine,

5- Harç peşin alındığından yeniden alınmasına yer olmadığına,

6- Davacı kendisini vekille temyiz ettirdiğinden karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 350 YTL vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya ödenmesine,

7- Davacı tarafından yapılan 29.00 YTL yargılama giderinin davalıdan alınarak davacıya ödenmesine, davalının yaptığı yargılama giderini üzerinde bırakılmasına,

8- Peşin alınan temyiz harcının isteği halinde ilgisine iadesine, kesin olarak 21.4.2005 tarihinde oybirliği ile karar verildi.